

השובר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא צא.

לא שאדם רשאי להמיר. רישא דמתני' הכל ממירין אחד האנשים ואחד הנשים ומפרש ואזיל דהאי הכל ממירין לא שהאדם רשאי להמיר אלא יש בהן כח לתפוס בתמורה דיעבד: **וסופג את הארבעים.** משום לא יחליפנו (ויקרא כו) והא הכא דדיבור בעלמא הוא ולקח אלתא

עקימת פסחים שאדם מוגיד בשפתיו מעשה הוא: **ר' יהודה היא.** בכמה דוכתי מיימתינן לה (מכות דף ד:) לא תומרו ממנו והגומר ממנו עד בקר^ט בא הכמוז ליתן עשה אחר לא מעשה לומר שאין לוקין עליו^ט שניתק לעשה הוא. טעמא דבא הכמוז הא לאו הכי לקי המומתיר ואע"ג דאין זו מעשה: **לאסויי יורש.** שאם המיר בקרבן אביו לאחר מיתת אביו מומר: **יורש אינו ממיר.** ואם המיר אינו מומר וטעמא מפרש בתמורה ברש פ"ק (דף ב:) **ג' קבין לחמור.** כך שיערו חכמים אכילתו: **ה"ג והא אין לוקה ומס ואין לוקה ומשלם.** דהוה לכו שמי רשעיות וכתיב (דברים כה) כדי רשעתו: **ר"מ היא.** במס' מכות (דף ד.) מעדיין אנו על איש פלוני שחייב לחזירו ממאמץ וזו לוקין ומשלם אס' וזמנא זו ממין: **ר"מ אמר.** ונתן לה טלה באמתן אמתן הוא ואסור לקרבן דאמתן סתמא כתיב (דברים כג) ל"ש אמו ול"ש פנויה. ואע"ג דאי תבעה ליה צדינא קמן תן לי אמתני לא מחייבין ליה דהא ק"ל ליה דדרבנא מיינה כי יהביה ניהלה אמתן הוא אלתא אפילו במקום מיתה נמי רמו תשלומין עליה אלא שאין כח לעגשו בשמים אצל ידי שמים לא יא' עד שישלם דאי לא רמו תשלומין עליה כי יהביה ניהלה מי הוא אמתן מתנה בעלמא הוא דיהיב לה וגבי חוסס נמי תשלומין רמו עליה אלא שאין כח צדי"ד לעגשו שמים ויכין דרמו תשלומין עליה לא יא' ידי חובתו עד שישלם. אי נמי ^אאי תפס לא מפיקין מיינה כך שמעתי מפי מורי הוקן ויש דוגמתו צצ"ק בפרק מרובה (דף ע:) ושם מפורש יותר והביא לי מורי ראה על זה: **רב פפא אמר.** חייב נמי מחייבין ליה לשלומי דאין באין כאחד דמשעת משיכה אחייב ליה בזמנוותיה: **כל הפס אסורה.** ואפילו לאכלה במלח: **מפני הרגל עבירה.** שלא יאכל בשר עמה: **עשין.** טחין: **מין ושאינו מינו.** והן זכר ונקבה: **מהו להכניס לדיר.** מי היו כמרבית כלאים או לא עד שיאחו הוא בעצמו אבר הזכר וכו': **ופשטי נהו לאיסורא.** שלא יזלו: **במנאפס.** מעדיין עליהם העדים למיזין מיתה ומלקות משיכבו זה על זה כדרך מנאפס וא"ל לעדים שיארו במכחול בשפופרת דלא הזקימתן תורה להסתכל כ"כ: **בנלאים.** אינו חייב עד שיכניס בידו אבר הזכר בנקבה במכחול בשפופרת כדרך בני אדם להכניס מין במינו: **מכחול.** קיסם או כנף שמכניסין בשפופרת חלולה שהכחול למוכה ומוציאין מן הכחול במכחול ומעביר על העין: **אינו נאמר בהמך לא טריבוע.** ולא נאמר כלאים הייתי אומר לא יאחו את הבהמה בקרינה בשעה שעולה עליה זכר ואפילו מין במינו ת"ל וכו': **ואפילו משום פריזותא אין כאן.** משום דשמה אינו ליד הרבור דבר כדאמרין (ע"ז דף כ:) לא יסתכל בחמור ובחמורה בחזיר ובחזירה בשעה שהן מוזהגין ונוקקין זה עם זה דהתם כשאניו שלו שאינו צריך לסייע אצל האי בעצדימיה טריד ולא מהרהר: **מתני'**

ג' קבין לחמור. כן שיערו חכמים אכילתו: **ה"ג והא אין לוקה ומס ואין לוקה ומשלם.** דהוה לכו שמי רשעיות וכתיב (דברים כה) כדי רשעתו: **ר"מ היא.** במס' מכות (דף ד.) מעדיין אנו על איש פלוני שחייב לחזירו ממאמץ וזו לוקין ומשלם אס' וזמנא זו ממין: **ר"מ אמר.** ונתן לה טלה באמתן אמתן הוא ואסור לקרבן דאמתן סתמא כתיב (דברים כג) ל"ש אמו ול"ש פנויה. ואע"ג דאי תבעה ליה צדינא קמן תן לי אמתני לא מחייבין ליה דהא ק"ל ליה דדרבנא מיינה כי יהביה ניהלה אמתן הוא אלתא אפילו במקום מיתה נמי רמו תשלומין עליה אלא שאין כח לעגשו בשמים אצל ידי שמים לא יא' עד שישלם דאי לא רמו תשלומין עליה כי יהביה ניהלה מי הוא אמתן מתנה בעלמא הוא דיהיב לה וגבי חוסס נמי תשלומין רמו עליה אלא שאין כח צדי"ד לעגשו שמים ויכין דרמו תשלומין עליה לא יא' ידי חובתו עד שישלם. אי נמי ^אאי תפס לא מפיקין מיינה כך שמעתי מפי מורי הוקן ויש דוגמתו צצ"ק בפרק מרובה (דף ע:) ושם מפורש יותר והביא לי מורי ראה על זה: **רב פפא אמר.** חייב נמי מחייבין ליה לשלומי דאין באין כאחד דמשעת משיכה אחייב ליה בזמנוותיה: **כל הפס אסורה.** ואפילו לאכלה במלח: **מפני הרגל עבירה.** שלא יאכל בשר עמה: **עשין.** טחין: **מין ושאינו מינו.** והן זכר ונקבה: **מהו להכניס לדיר.** מי היו כמרבית כלאים או לא עד שיאחו הוא בעצמו אבר הזכר וכו': **ופשטי נהו לאיסורא.** שלא יזלו: **במנאפס.** מעדיין עליהם העדים למיזין מיתה ומלקות משיכבו זה על זה כדרך מנאפס וא"ל לעדים שיארו במכחול בשפופרת דלא הזקימתן תורה להסתכל כ"כ: **בנלאים.** אינו חייב עד שיכניס בידו אבר הזכר בנקבה במכחול בשפופרת כדרך בני אדם להכניס מין במינו: **מכחול.** קיסם או כנף שמכניסין בשפופרת חלולה שהכחול למוכה ומוציאין מן הכחול במכחול ומעביר על העין: **אינו נאמר בהמך לא טריבוע.** ולא נאמר כלאים הייתי אומר לא יאחו את הבהמה בקרינה בשעה שעולה עליה זכר ואפילו מין במינו ת"ל וכו': **ואפילו משום פריזותא אין כאן.** משום דשמה אינו ליד הרבור דבר כדאמרין (ע"ז דף כ:) לא יסתכל בחמור ובחמורה בחזיר ובחזירה בשעה שהן מוזהגין ונוקקין זה עם זה דהתם כשאניו שלו שאינו צריך לסייע אצל האי בעצדימיה טריד ולא מהרהר: **מתני'**

^בלא שאדם רשאי להמיר אלא אשאם המיר מומר וסופג את הארבעים א"ל הא מני ר' יהודה היא דאמר ^בלאו שאין בו מעשה לוקין עליו ומי מצית מוקמת לה בר' יהודה והא קתני רישא דהכל ממירין אחד האנשים ואחד הנשים והוינן בה הכל לאתויי מאי בלאתויי יורש ודלא בר' יהודה דאי בר"י האמר יורש אינו ממיר יורש אינו סומך האי תנא סבר לה כוותיה בחדא ופליג עליה בחדא ת"ר יהוחוסם את הפרה ורש בה לוקה ומשלם ד' קבין לפרה וג' קבין לחמור והוא אינו לוקה ומת ואינו לוקה ומשלם אמר אב"י הא מני ר"מ היא דאמר^ה לוקה ומשלם ^הרבא אמר^ה אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו רב פפא אמר ^המשעת משיכה איחייב לה בזמנוותיה ומילקא לא לקי עד שעת חסימה אמר רב פפא הני מילי בעו מינאי דבי רב פפא בר אבא ופשטי להו לאיסורא חדא כהלכתא וחדא דלאו כהלכתא בעו מינאי מהו ללוש את העיסה בחלב ופשטי להו לאיסורא כהלכתא דתנאי^ו אין לשין את העיסה בחלב ואם לש כל הפת כולה אסורה מפני הרגל עבירה כיוצא בו ^ואין משין את התנור באליה ואם מש כל הפת כולה אסורה עד שיסיק את התנור ואידך בעו מינאי מהו להכניס מין ושאינו מינו לדיר ופשטי להו לאיסורא דלאו כהלכתא ^זדאמר שמואל ^זובמנאפס עד שיראו כדרך המנאפס יובבכלאים עד שיכניסו במכחול בשפופרת מתיב רב אחריבוי בר אמי ^חאילו נאמר יבהמתך לא תרביע הייתי אומר לא יאחו אדם הבהמה בשעה שעולה עליה זכר ת"ל כלאים לאו מכלל דכלאים אחוזה נמי לא מאי אחוזה הכנסה ואמאי קרי לה אחוזה ^ילישנא מועליא ^יאמר רב יהודה ימין במינו מותר להכניס במכחול בשפופרת ואפילו משום פריצותא ליכא מ"מ בעבידתיה טריד מתיב רב אחריבוי בר אמי אילו

צא.

סו א מ"י פ"א מהל' תמורה הלכה א סנה לאין שמה:

ב מ"י ש"ס הלכה א:

סו ב מ"י ש"ס הלכה א:

סו ד מ"י פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

לאין קפד טו"ש"ע ח"מ ס"י שלח סע"ף א ד:

סו ה מ"י פ"ה מהל' תמורה הל' ב סנה

סו ו מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו ז מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו ח מ"י פ"ד מהל' תמורה הל' ב סנה

סו ט מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו י מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יא מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יב מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יג מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יד מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יו מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יז מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יח מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו יט מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כ מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כא מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כב מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כג מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כד מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כה מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כו מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כז מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כח מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו כט מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו ל מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו לא מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו לב מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו לז מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו לח מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו לט מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו ס מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סא מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סב מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סג מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סד מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סה מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סו מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סז מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סח מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סט מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סק מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סכ מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סל מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סמ מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סנ מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סס מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סט מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סק מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סכ מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

סו סל מ"י ש"ס פ"ג מהל' תמורה הל' ב סנה

תורה אור השלם

1 את דקתיה תשמרו בדמיהך לא תרביע כלאים שדך לא תורע כלאים ודגדג כלאים ששטנו לא יעלה עליך: ויקרא יט יט